

Penge, men jeg tror ikke, det kan blive stort andet end Formaninger og gode Raad; og at det til syvende og sidst maa blive Bankernes Direktører, som tager Bestemmelse om denne Sag. Jeg fraraader dermed Vedtagelsen af dette Mindretalsændringsforslag.

Under Nr. 4 er der stillet et Ændringsforslag om Indførelse af 3 nye Paragraffer, for hvilket det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) var Ordfører. Jeg skal ikke komme dybt ind paa at diskutere de foreslaaede Bestemmelser, jeg vil kun sige, at de er umulige. Som ren praktisk Foranstaltning kan det simpelt hen ikke lade sig gøre at foreskrive Landets Banker at anbringe deres Indlaansmidler paa den Maade, som her foreslaas. Det vilde være ensbetydende med, at Bankerne overhovedet maatte ophøre med at eksistere eller i alt Fald indskrænke Omfanget af deres Virksomhed til saadant noget som $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af den nuværende. Jeg ser ikke, hvorledes man med koldt Blod eller koldt Hoved — hvad man vil — kan foreslaa en Bestemmelse, der paa en saa dødbringende Maade vil ramme hele Landets Erhvervsliv.

Det ærede Medlem fra Verninge gav i sin Tale en urigtig Oplysning, nemlig den, at der findes et tilsvarende Forslag i Sparekasse- og Banklovkommissionens Udkast. Det gør der ikke. Der findes i dette Udkast en Bestemmelse om, at de Banker, som hidtil har haft Sparekasseafdelinger, og som har været berettigede til at føre Sparekassenavnet, skulde kunne vedblive dermed, men paa den Betingelse, at de af deres Midler udsondrer en særlig Fond af 5 pCt. af Sparemidlerne. Men det er ikke paa langt nær det, som det ærede Medlem her har foreslaaet. For det første skulde det være til Bevarelse af Sparekassenavnet, hvilket ikke sker ved det foreliggende Banklovsforslag; og for det andet skulde de kun udsondre de 5 pCt., som allerede i det foreliggende Lovforslag er foreslaaet i § 4, og vel at mærke, ikke blot 5 pCt. af Indlaansmidlerne, men af Bankens samlede Gældsforpligtelser. Der er altsaa allerede i Lovforslagets oprindelige Tekst foreslaaet en særlig Henlæggelse, som er meget større end den, der er foreslaaet af Bank- og Sparekassekommissionen. Men hvad der er det centrale og meget urigtige i det ærede Medlems Oplysning, er det, at der af Sparekasse- og Bankkommissionen skulde være stillet Forslag om, at Midlerne skulde

anbringes i Overensstemmelse med Sparekasselovens Forskrifter.

Ændringsforslag Nr. 5 om Embedsmænd, der udøver Dommervirksomhed, er enslydende med det, som er stillet til Forslag til Lov om Sparekasser. Under Nr. 6 er der stillet et Ændringsforslag, som jeg synes er for ubetydeligt til, at jeg kan modsætte mig det, men jeg ser ikke noget rationelt deri. Det gaar ud paa, at Fader og Søn ikke paa een Gang kan være Medlemmer af en Banks Direktion. Det vil antagelig faa praktisk Betydning for to Pengeinstitutter her i Landet, af hvilke det ene er en københavnsk Bank, det andet en Provinsbank, men det kan ikke faa større praktisk Betydning, og jeg ser ikke nogen egentlig Begrundelse derfor. Thi man kunde, som det er bemærket af en æret Taler, nøjes med at have een Direktør i en Bank.

Af et Flertal er der under Nr. 7 stillet det Ændringsforslag, at Stillingen som Medlem af Bankraadet og Medlem af Direktionen i en Bank ikke kan forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i et Aktieselskab, som vedkommende Bank financierer. Jeg mener, at dette Forslag, som indeholder en rigtig og sund Tanke, er alt for vidtgaaende. Det er blevet belyst fra forskellige Sider her i Salen, og jeg maa sige, at jeg heller ikke finder, at det er en udtømmende Begrundelse af dette Ændringsforslag, at der i sin Tid i Detailhandlerbanken er blevet begaaet forskellige Misbrug af disse Stillinger. Jeg vilde endda ikke finde Begrundelsen udtømmende, selv om det kunde dokumenteres, at der ogsaa andre Steder har fundet Misbrug af disse Stillinger Sted. Man er ikke berettiget til uopholdelig at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, hver Gang det maatte vise sig, at en Person misbruger et ham betroet Tillidshverv. Personlig er jeg af den Mening, at en Banks Direktør nødvendig eller kun undtagelsesvis bør tage Sæde i Bestyrelsen for et Aktieselskab, som hans Bank financierer, det vil sige som er økonomisk afhængigt af hans Bank, og jeg maa da i hvert Fald her ved dette Lovforslags anden Behandling i høj Grad anbefale at stemme for det Underændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, hvorved Ordene „Medlem af Bankraadet“ udgaar, men dernæst er det nødvendigt for mig at sige, at den Forklaring af Ordet „Financiering“, som findes i Betænkningen til Lovforslaget om Banker, idet der staar: „Ved